

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce **P. P.**, proti žalovanému **Ministerstvu dopravy**, se sídlem Praha 1, nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 4. 2017, č. j. 3 A 41/2016 – 37,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) svou kasační stížností brojí proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 4. 2017, č. j. 3 A 41/2016 – 37, jímž městský soud jeho žalobu proti rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 23. 6. 2015, č. j. 10/2015-160-SPR/7, odmítl pro opožděnost.

[2] Protože kasační stížnost nesplňovala podmínky řízení stanovené ustanovením § 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a zákonem č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 22. 5. 2017, č. j. 3 As 129/2017 – 10, k odstranění uvedených vad, tj. ke splnění poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích a položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona] a k doložení povinného zastoupení, respektive prokázání, že sám stěžovatel má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a to ve lhůtě sedmi dnů; zároveň byl stěžovatel poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 26. 5. 2017.

[3] Stěžovatel v návaznosti na tuto výzvu podáním ze dne 28. 5. 2017 požádal Nejvyšší správní soud o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti (zdejšímu soudu doručeno dne 30. 5. 2017). Nejvyšší správní soud v reakci na uvedenou žádost přípisem ze dne 8. 6. 2017, č. j. 3 As 129/2017 – 23, vyzval stěžovatele k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů ve lhůtě dvou týdnů s tím, že nebude-li mít požadované údaje k dispozici, nezbude mu, než jeho žádost zamítnout, neboť předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti nebude možné ve vztahu k jeho osobě ověřit (stěžovateli doručeno vyvěšením na úřední desce zdejšího soudu dne 1. 7. 2017). Uvedená výzva však zůstala bez odezvy.

[4] Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 25. 7. 2017, č. j. 3 As 129/2017 – 28, žádost stěžovatele o přiznání osvobození od soudního poplatku zamítl (výrok I.) a výrokem II. zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů. Výroky III. a IV. tohoto usnesení Nejvyšší správní soud stěžovatele opětovně vyzval, aby v dodatečné lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení uhradil soudní poplatek a prokázal splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. s tím, že jde o obligatorní podmínky řízení; stěžovatel byl opětovně poučen o procesních důsledcích nesplnění povinností uvedených ve výzvě. Naposledy uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno vyvěšením na úřední desce zdejšího soudu dne 14. 8. 2017, a tedy stanovená týdenní lhůta k úhradě soudního poplatku a k prokázání povinného zastoupení uplynula dne 21. 8. 2017. Stěžovatel však toho dne a ani později soudní poplatek nezaplatil.

[5] Nejvyšší správní soud v této souvislosti připomíná, že povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti. V případě lhůt stanovených usneseními ze dne 22. 5. 2017, č. j. 3 As 129/2017 – 10, a ze dne 25. 7. 2017, č. j. 3 As 129/2017 – 28, se pak jednalo o lhůty dodatečné (náhradní), neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání. Právní úprava nadto fakticky umožňuje uhradit soudní poplatek i po lhůtě stanovené soudem ve výzvě, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení (pro nezaplacení soudního poplatku); je tak třeba uvažovat i s dobou, než Nejvyšší správní soud vydá, respektive doručí usnesení o zastavení řízení. Tato doba je více než dostatečná pro splnění poplatkové povinnosti.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zákonem je zákon o soudních poplatcích, který v § 9 odst. 1, větě za středníkem stanoví, že nebude-li soudní poplatek zaplacen ani v náhradní lhůtě stanovené soudem, soud řízení zastaví. Jelikož soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen, není splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout, a proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

[7] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl výrokem IV. usnesení ze dne 25. 7. 2017, č. j. 3 As 129/2017 – 28, vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

[8] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2017

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu